

Jeg bliver alligevel nødt til at anholde det, for det kan jo være, at hr. Jakob Axel Nielsen i virkeligheden har misforstået noget. Når han f.eks. snakker om en ens tilbagetrækningsalder eller om en pensionisttilværelse på 19½ år for alle danskere, er det jo ikke rigtigt, for der er jo forskel i levealder. Vil hr. Jakob Axel Nielsen ikke give mig ret i, at de, der har de hårdeste job, de mest nedslidende job, har kortere tid til at nyde deres pensionisttilværelse end dem, der har de gode, de højtuddannede job? Og vil hr. Jakob Axel Nielsen ikke også give mig ret i, at denne forskel vokser?

Det betyder, at jo flere år, der går, jo kortere tid får de kortuddannede glæde af deres pensionisttilværelse, og jo længere tid får de langtudannede til at nyde deres pensionisttilværelse.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

For lige at starte med at kommentere den indledende bemærkning, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kom med, vil jeg sige, at det aldrig nogen sinde har været et mål for Det Konservative Folkeparti at foretage nogen forringelser. Tværtimod har hele den øvelse, vi laver nu, til formål at sikre, at der også er et velfærdssamfund i fremtiden, at det ikke bryder sammen, så vi har et velfærdssamfund for de mange. Det er det, jeg synes hr. Jørgen Arbo-Bæhr burde skrive sig bag øret, og det er i virkeligheden derfor, jeg har beskyldt hr. Jørgen Arbo-Bæhrs parti og det andet parti, der ikke er med i velfærdsaftalen, for at være det, jeg kalder rationelle egoister, som tænker meget kortsigtet, nu og her, frem for også at kigge på, hvad der er bæredygtigt i fremtiden.

Så er det jo rigtigt nok, at de 19½ år drejer sig om en gennemsnitsbetragtning. Sådan må det nødvendigvis være. Vi kan jo ikke vide – heldigvis vil jeg næsten sige – hvornår livet slutter. Men det er sådan, at der er stigende levealder for alle danskere, også for dem med de hårdeste job, og vi skulle gerne have levealderen for dem med de hårdeste job til at blive endnu længere; det er faktisk det, vi bruger 3 mia. kr. på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil sige til hr. Jacob Axel Nielsen, at jeg beklager meget at skulle sige det, men hvis det er sådan, at middellevetiden vokser med et vist antal år, betyder det, sådan som vi kender udviklingen i dag, og som man stort set kan regne ud

det også vil være i fremtiden, at forskellene vokser.

Det vil sige, at hvis der er nogle, der får mere end de 19½ år, er der nogle, der får kortere tid – det ved vi. Det betyder reelt, at der i virkeligheden på grund af den her indeksering bliver kortere og kortere tid for de hårdtarbejdende, kortuddannede eller ufaglærte mennesker – kassedamen, hjemmehjælperen osv. – fra de er holdt op med at arbejde, og til de dør. Det er med kirurgisk præcision, at det er lykkedes at ramme lige præcis de mest hårdtarbejdende grupper hårdest, så de får det ringere i fremtiden, end de har det i dag, uanset at det er et spørgsmål om, at middellevetiden vokser.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr: Det kan ikke ærgre mig, at danskerne lever længere, og at alle danskere lever længere. Selv om der er nogle grupper, der kommer til at leve endnu længere end andre, ærgrer det mig ikke, så længe alle får en længere levetid. Men jeg anerkender, at man kan sætte hegn om nogle grupper, som ikke får så stor en andel af den forlængede levetid, men som dog får en andel, de får også forlænget levetid. Det er derfor, vi skal satse massivt på arbejdsmiljø og de 3 mia. kr. og livsstilssygdomme og bekæmpelse af fedme og alkoholforbrug for at sikre, at alle grupper får medløb med hensyn til den forlængede levetid, som vi, i hvert fald hvis vi kigger i statistikkerne i dag, må formode kommer i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu er vi sådan lidt derhenne, hvor Enhedslisten og SF prøver at male det der skræmmebillede, som jeg reflekterede over i min tale, af, at for dem, der nærmest er nedslidte i dag, er efterlønsalderen lige om et øjeblik 65 år.

Som jeg har læst lovforslaget, er det sådan, at hvis man skulle forestille sig en efterlønsalder på, lad os sige 64 år, vil det komme til at vedrøre de unge mennesker på arbejdsmarkedet, der i dag er 35 år. Jeg vil gerne spørge hr. Jakob Nielsen: Er det ikke hr. Jakob Niensens indtryk, at lige præcis de grupper, de 30-35-40-årige mennesker på arbejdsmarkedet, ofte har en god uddannelse, stiller nogle meget præcise krav til, hvad de vil finde sig i, og i øvrigt meget gerne vil have mulighed for en fleksibilitet i deres arbejdsliv både nu og i fremtiden? Det er det bille-